

skjule sig der, dernæst blev Foraarsfreden ikke lagt, og alt dette havde en saadan Indflydelse paa Landmandens Bæfsærd, at det i høi Grad har undret mig, hvorledes de ill Dato have kunnet slaae sig igjennem. Jeg vil ikke fremhæve dette mere skærende, thi det er en Sag, som Forsamlingen fuldkommen seer, hvorledes den hænger sammen; thi, naar man ikke saæer, høster man ikke. Jeg haaber derfor, at Thinget ved Bestemmelserne om Erstatning i denne Henseende, paa Grund heraf ikke vil tildele den altfor knapt.

Der er endnu en Ting, som slet ikke er kommen i Betragtning under Spørgsmaalet om Erstatningskravet; jeg synes at jeg skylder det høitærede Thing, som mig selv, at sige nogle Ord i den Anledning. Der blev requireret 250 Sengs-Klæder af Ebbo, Bruff og Holmans Herreder; de vare bestemt til Frederits, saavel til de Indparterede som til Lazarethene. Jeg veed, at Bedkommende have lidt et betydeligt Tab, idet en heel Deel af Sengklæderne bleve ødelagte derved, at en Caserne, som først nylig var oprettet, afbrændte. De Folk, som eiede disse Sengklæder, kunde intet Erstatningskrav indgive, fordi de troede sig sikrede ved, at de havde en Dwittering fra Herredsfogden; Frederits kunde heller ikke indgive Erstatningskrav, fordi den ikke ansaae sig pligtig til at svare til dem. Jeg har kun anført dette, forat gjøre det ærede Thing bekendt med disse Forhold, forat den Amtscomitee, som vilde faae med Sagen at bestille, kunde derefter jævne lidt paa disse Forhold.

Der er ogsaa en Ting, som jeg gjerne vilde tillade mig at gjøre opmærksom paa. Der er Ingen, som mere villig end jeg ønsker, at der tages strengt Hensyn til de Fordringer paa Erstatning, som gjøres, og der er Ingen, som mindre end jeg ønsker, at Noget skulde kunne gjøre sig Fordeel af Ulykken; jeg vil derfor ønske, at man i Fordringernes Bedømmelse gaar frem med al mulig Strængthed; derimod at indføre det Princip, at skæere $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ fra af en ærlig og retsindig Mand's Fordringer — og jeg haaber, at der skulde findes grumme

mange ærlige og retsindige Mand — vilde jeg meget nødtigt see. Jeg, tilligemed mine Collegaer, have gjort Alt, forat de Fordringer, som indkom fra Frederits, bleve yderst lavt ansatte, og vi viste mange Regninger tilbage, naar de ikke vare specificerede og billige. Vi have den Glæde, at Amtscomiteen har erkjendt, at denne Billighed for Frederits Bedkommende er fremtrædende, men efterat vi have ansat Skaden saa lavt, som det paa nogen Maade har været muligt, saa maa jeg finde det grumme haardt, at man da skæerer $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ bort fra disse Fordringer.

Nu staaer kun tilbage for mig, den Betragtning, at det ikke skal være Erstatning, men Gave; det kunde vel i og for sig være ligegyldigt, hvorledes Benævnelsen var, men jeg kan ikke nægte, at den Benævnelse „Gave eller Naadesgave“ har været mig og vist enhver ærefjær Jyde temmelig saarende (Nei! Jo! Hor!). Jeg kan ikke nægte, at naar man faaer en Gave, kan det i materiel Henseende være det Samme som Erstatning, men det er dog grumme tungt nu, naar det er saaledes, som jeg har anført, at vi see vore Krigere gaae bort, da Nødvendigheden bød det, og med Laalmodighed fandt os heri, at den Laalmodighedsprøve føies til, at vi skulle høre paa, at den danske Rigsdag vilde give os en Gave istedetfor Erstatning for det, som vi med Laalmodighed have baaeret, da Omstændighederne bød det. Det er Noget, som jeg ikke kan negte, at jeg vilde ønske, at det ikke skulde være det Fremherskende her i Thinget; men er det mod Forventning Tilfældet, vilde Jyderne ogsaa med Laalmodighed finde sig deri.

Rettelser.

Nr. 387 Sp. 6179 l. 12 f. o. „omlægges“ læs: „anlægges“.